

Küçük Mavi Penguen



Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Mavi Penguen

Aysel Banu YAVUZAL



Deniz rüzgârının uğuldadığı kayalık bir kıyıda, küçük mavi bir penguen çimenlerin altındaki sıcacık yuvasında yaşıyordu. Tüyleri üstte yumuşak arduvaz mavisi, altta ise kar gibi beyazdı ve büyük yuvarlak gözleri hep biraz endişeli görünürdü. Kocaman okyanusun kabarıp çarpmasını izler ve ona yaklaşmak istemezdi. "Çok büyük," diye fısıldadı. "Çok gürültülü."



Her sabah küçük penguen paytak paytak kumun kenarına yürür ve dururdu. Okyanus geniş ve mavi uzanır, dalgalar ve bilinmeyen şeylerle doluydu. Küçük yüzgeçlerini yuvarlak gövdesine yakın tutar ve yuvasına geri dönerdi. "Belki yarın," derdi, gerçi yarın çok uzakta gibi gelirdi. Diğer penguenler su sıçratıp dalarlardı, ama o geride kalır, sessizce izlerdi.



Parlak bir gn, kk bir deniz kuu yumuak bir kanat crpıyla yanına kondu. Kanatları gri-maviydi ve zerinde koyu renkli M biiminde bir iz vardı; gzleri merakla parlıyordu. "Merhaba! Ben Pip," diye cıldadı. "Ben bir peri prionuyum ve maceraları severim. Senin adın ne?" Kk penguen byk yuvarlak gzlerini krptrd. "Ben sadece... benim," dedi utangaa. "Okyanustan korkuyorum." "Sorun deęil," dedi Pip. "Arkadalar yardım eder."



Pip daha da yaklaşıp küçük kancalı gagasını yana eğdi. "Bugün harika bir şey gördüm," dedi. "Kıyı boyunca kayaların içinde gizli bir tünel. Karanlık ve dar, ama diğer tarafta hazine olabilir. Gelmek ister misin?" Küçük penguenin ayakları tedirginlikle kıpırdandı. "Karanlık tüneller korkutucu geliyor," dedi. "Belki," dedi Pip, "ama yalnız olmayacaksın. Yol boyunca hep yanında olacağım."



Kıyı boyunca yola koyuldular; Pip küçük penguenin başının hemen üstünde kanat çırpıyordu. Dalgalar tıslıyor, rüzgâr tüyelerine tuzlu öpücükler konduruyordu. "Bana ne gördüğünü söyle," dedi Pip. "Çakıl taşları görüyorum," dedi penguen, "ve kıskaçlarını sallayan bir yengeç." Pip güldü. "Harika! Zaten keşfe çıkmışsın." Adım adım, küçük penguen ilerledi ve tedirgin kalbi biraz daha düzenli atmaya başladı.



Kısa süre sonra, uçurumun denize doğru eğildiği kayalık bir duvara ulaştılar. Orada, yosunların yarı gizlediği, gizli bir ağız gibi karanlık bir açıklık vardı. "İşte burada!" diye cıvıladı Pip, bir taşa konarak. Küçük penguen içeri baktı. Kapkara ve sessizdi; okyanusun tünelleri çok uzaklarda yankılanıyordu. Yüzgeçleri yuvarlak karnına sarıldı. "Çok karanlık," diye fısıldadı. "Biliyorum," dedi Pip yumuşakça. "Ama birlikte cesur olabiliriz."



Küçük penguin tünele minicik bir adım attı. Taş, pembemsi ayaklarının altında serindi. Sonra bir adım daha, bir adım daha. Yanında Pip zıplayıp kanat çırpıyor, yumuşak kanatları sırtına değiyordu. "Harika gidiyorsun!" diye tezahürat yaptı. "Okyanusu duyabiliyorum," diye fısıldadı. "Kocaman bir sır gibi geliyor," dedi Pip. "Hadi gidip bulalım." Karanlık hâlâ karanlıktı, ama artık biraz daha dostça hissettiriyordu.



Daha da derine indiler; tnel kıvrılıyor ve girişten gelen ışık kayboluyordu. Kk penguenin byk yuvarlak gzleri fal taşı gibi aıldı, ama durmadı. "Ya kaybolursak?" diye sordu. "O zaman yolculuğumuzu birlikte buluruz," dedi Pip. "Sen yere bak, ben ileriye bakayım." Kk yzgeçleri titremeyi bıraktı. "Tamam," dedi ve sesi eskisinden daha cesur çıktı.



Birden tnel iki yola ayrıldı. Kk penguen donakaldı. "Hangi yol?" diye ciyakladı. Pip ona sevgiyle baktı. "Sen se," dedi. "Bugn cesur olan sensin." Dalgaların sesini dinleyerek uzun uzun dnd. Yollardan biri ona sanki karılık veriyor gibiydi. "Bu yol," dedi, gagasıyla iaret ederek. "nden git!" dedi Pip ve parlak gzleri karanlıkta glmsedi.



Yol daraldı ve nemlendi; su damlaları minik tıp tıp sesleriyle düşüyordu. Artık küçük penguin önde yürüyordu, arduvaz mavisi sırtı taşa sürtünüyordu. "Korkuyor musun?" diye sordu Pip yumuşakça. "Biraz," diye itiraf etti. "Ama devam ediyorum." Pip yaklaşıp kanat çıırttı. "Cesur olmak demek bu," dedi. "Biraz korksan da devam etmek." Kalbi sıcacık ve dopdolu hissetti, içinde minik bir fener yanıyor gibiydi.



Sonra, çok ileride, karanlıkta küçük bir ışık noktası belirdi. "Bak!" diye soluğu kesildi küçük penguenin. "Işık!" Birlikte acele ettiler, sığ su birikintilerinde sıçrayarak geçtiler. Nokta büyüyüp parlak bir pırıltıya dönüştü ve tünel bir kapı gibi açıldı. Küçük penguen kenarda durdu, yuvarlak gözleri ötesinde gördükleri karşısında hayretle açıldı.



İşte oradaydı: suyun üzerinde dans eden binlerce minik yıldız gibi parıldayan okyanus. Güneş alçalmış ve altın rengindeydi; dalgalar yumuşak bir şarkı söylüyordu. "Başardık!" diye sevindi Pip, mutlu bir daire çizerek kanat çırparak. Küçük penguen sıcak kuma adım attı ve küçük yüzgeçlerini yukarı kaldırdı. "Ben yaptım," diye fısıldadı. "Biz yaptık," dedi Pip, ona usulca dokunarak.



Gökyüzü pembeye dönene kadar gizli kumsalda oynadılar; minik dalgaları kovaladılar ve ayaklarıyla su sıçrattılar. "Biliyor musun," dedi küçük penguen suya bakarak, "okyanus artık o kadar korkutucu değil." Pip yanına yerleşti. "Hiç de değildi," dedi. "Sadece paylaşacak bir arkadaşın eksikti." Kanadına yaslandı ve günün ilk kocaman gülümsemesini gülümsedi.



Tünelden geri dönüş yolunda, küçük penguen baştan sona öncülük etti. Arduvaz mavisii tüyleri taşa sürtünüyor, ayakları düzenli ve emin adımlarla tıkırdıyordu. "Artık gerçek bir kâşifsin," dedi Pip gururla. "İyi bir öğretmenim vardı," diye karşılık verdi cıvıldayarak. Sonunda girişin parladığını gördüklerinde, taze deniz havasına doğru koşular.



O günden sonra küçük penguen bazen hâlâ utangaç hissedirdi, ama bir daha kendini okyanus için çok küçük hissetmedi. O ve Pip yeni koyları ve gizli patikaları yan yana keşfettiler. "Yarın başka bir maceraya çıkmak ister misin?" diye sorardı Pip. "Evet," diye yanıtlardı, yüzgeçlerini yakınında tutar ama dimdik dururdu. "Birlikte."



Ve ne zaman dalgaların kenarında korkuyla duran başka bir küçük penguen görse, yanına paytak paytak giderdi. "Gizli bir tünel biliyorum," derdi sevgiyle. "Gelmek ister misin? Ben hep yanında kalırım." Çünkü küçük mavi penguen en güzel şeyi öğrenmişti: yanında iyi bir arkadaş varken cesur olmak daha kolaydır. Ve bu, her maceranın en gerçek hazinesiydi.